

שני הבנים שלי יצאו מהארון ביחד

שום דבר לא הכין את חני פרנקל ליום שבו שני בניה התייצבו יחד מולה עם הבשורה, אבל מבחינתה זה עשה לכולם רק טוב

חני פרנקל (59), מרצה ומנטורית, בעלת העסק "חני פרנקל אימון וייעוץ אישי", נשואה ואם לשני בנים, מתגוררת ברמת-גן

כלות, לא יגנבו לך את הילדים'. כשסיפרנו על זה לקרובים ולחברים, אמרנו שהיה מבצע 1+1. כולם קיבלו את זה בצורה יפה. עם הזמן, שני הבנים השתלכו יפה בתחום ההייטק ומצאו זוגיות. אני מאמינה שהיציאה מהארון והקבלה של כולנו עזרה להם להרגיש בטוחים.

שנתיים אחרי שהבנים שלי התחברו לאמת שלהם, החלטתי שגם אני צריכה להתחבר לאמת שלי ולמה שאני באמת רוצה לעשות – ופרשתי אחרי 15 שנה מעבודתי כמנהלת קשרי לקוחות ברשת קמעונאית גדולה (מכיוון שלמדתי אימון, גם אימנתי שם עובדים ומנהלי סניפים). אגב, לעבודה ההיא הגעתי בזכות תעוזה: זה היה אחרי שבן זוגי ואני הפסדנו 400 אלף שקל מעסק שהשקענו בו, והיינו חייבים להתחיל מחדש. רציתי מאוד לעבוד בחברה הזו, וכדי לעבור את הסינון של קורות החיים, שלחתי אותם עם פנייה אישית במעטפה של הזמנה לחתונה. זה הצליח! התקבלתי לעבודה, וכאמור הייתי שם 15 שנה. ואז, לפני שנתיים החלטתי לעזוב ולהקדיש את עצמי לעזור לנשים למצוא את הקריירה הבאה אחרי גיל 50 ולממש את הייעוד שלהן.

היום אני מאמנת נשים אצלי בקליניקה ומעבירה הרצאות העצמה לנשים. אני קמה כל בוקר עם תשוקה לעשייה ורואה נשים שבאות אליי לאימון ופתאום מגלות את עצמן.

כשהקורונה הגיעה התפנה לי זמן והתחלתי לכתוב ספר אימון לנשים, 'לפגוש את העוצמה שבך', הכולל שישה צעדים פרקטיים להגשמה עצמית.

בימים אלה מתנהל מיזם מיומן שיעזור לי להוציא את הספר לאור (קישור: <https://bit.ly/385JsQq>). הבנים שלי שמחים שאני מתראיינת כדי להעלות את המודעות לקבלה נכונה של ילד מהקהילה הלהט"בית שמ' פחד כל כך מהרגע הזה. אני יודעת שבעתיד אעביר הרצאה להורים כדי שידעו איך לקבל את הילדים ואיך לאהוב אותם ללא תנאי.

שורה תחתונה: כל אישה צריכה לה' תחבר לאמת שלה כי אמת זה עוצמות. כשהילדים שלי התחברו לאמת שלהם ויצאו מהארון, הם נעשו חזקים, בטוחים ואהובים יותר.

ביום שישי אחד לפני ארבע שנים, בשעת אחר צהריים נעימה, הייתי בחדר השינה. פתאום נכנסו שני הבנים שלי שהיו אז בני 25 ו18 וגרו בבית, סגרו אחריהם את הדלת ואמרו שהם רוצים לספר לי משהו חשוב. התחלתי לחשוב: מה הם רוצים לספר לי? ואז עידן, הבן הצעיר, אמר שיש להם נטייה מינית לבנים, שהם הומואים. אמרתי לעצמי: רגע, היום אחד באפרי'ל? יכול להיות שהם עוברים עליי? אבל לא, זה לא היה אחד באפרי'ל.

די מהר הבנתי שהם לא מנסים לעבוד עליי, והייתי צריכה לעכל שלא רק שילד אחד שלי הומו, אלא שניהם! שני הבנים היחידים שלי, שניהם הומואים! הייתי מופתעת, כי לא היו שום סימנים שיכלו לגרום לי לחשוב בכיוון הזה, הבית היה תמיד מלא חברים וחברות, חלקם ישנו אצלנו. כאב לי כשהבנתי שהם שמרו על זה בסוד עד אותו הרגע. היה לי חשוב שירגישו בטוחים בבית שלהם. חיבקתי אותם ואמרתי להם שאני אוהבת אותם עד אין קץ.

מאוחר יותר שמעתי מהם שכבר בגיל הנעורים, כשהבנים סביבם דיברו על בנות, הם הבינו שהם שונים, וחוו הרבה בלבול. הצעיר סיפר לי שברגע שהתחיל לחבר את הנקודות על עצמו והבין שהוא הומו, חיבר את הנקודות גם אצל אחיו הבכור, אבל לא היה בטוח. כשעידן סיפר לאחיו הגדול שהוא הומו, תומר ענה לו: 'היי, גם אני'. שניהם היו מופתעים מהעניין. מצד אחד הידיעה ששניהם באותה הסיטואציה הקלה עליהם, ומצד שני המחשבה על תגובת ההורים, שאין להם אף ילד סטרייט, הדאיגה אותם. תומר הציע לעידן שיספרו לנו על זה ביחד, אפילו מיד.

הבנים ביקשו שאני אספר לאבא שלהם, שגדל בבית חרדי. הוא קיבל את זה בשלום אבל לא סיפר למשפחתו. אחר כך קראתי באינטרנט על התמודדות של הורים עם העניין, וגיליתי שיש הורים שנכנסים לארון כשהילד יוצא ממנו כי הם חושבים שאולי זו אשמתם ומתביישים. קיבלתי החלטה שלא להיות בארון, והיום אני יודעת שזו הייתה החלטה נכונה. היציאה מהארון משחררת.

כשסיפרתי לאמא שלי היא אמרה: 'תשמחי, לא יהיו לך

ומה הסיפור שלך?

אם גם לך (או לכם) יש חוויה מיוחדת שעברת, אירוע שאתן מתות לשתף בו אחרים, או משהו אישי ששמרתן בבטן ועכשיו אתן מוכנות לספר עליו, הנה, יש לנו כאן עמוד בשבילכן. התקשרו אלינו ל-03-6386951, או שלחו מייל: sipur@laisha.co.il ונחזור אליכן